

Oglaši, prispala su i
i raspravljaju se na temelju
običnog članka ili po dogovoru.

Novci za predbrijeđu, oglase itd.
daju se naputnicom ili polj-
icom poštne stanicama u Beču
na administraciju lista u Puli.

Kod narudžbe valja točno oz-
načiti ime, prezime i najblizu
poštu predbrijeđa.

To list na vrijeme ne primi,
to je javi odgovravšći u
svorenim pismom za koji se
plaća poština, ako se iz-
mana napis "Reklamacija".

Krovnog ratača br. 847-849.

Telefon tiskare broj 38.

Slogom ratača mala "Revuri, u mesecu sva poljubrati". Naroda poslovica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare J. Krmponić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu. (Via Chiozza 12)

Cry u trojnom savezu.

Poznata je činjenica, da je stvoritelj trojnoga saveza, pokojni knez Bismarck spravio u savez Austro-ugarsku i Italiju u prvom redu radi njemačkih interesa. On se je hotio s jedne strane osigurati proti odmazdi Francuzima i proti eventualnom sukobu sa Rusijom, s druge pakot hotio je odaleti Austro-ugarsku i Italiju od suparničkih Njemačkih, od Francuzima i Rusije. Trojni savez bijaše dakle naparen u prvom redu proti Francuzima i Rusiji a u drugom redu tekar isao je za uzdržanje sveobčeg mira, t. j. da ozmogne Njemačka mirno uživati plodove njemačko-francuzkog rata od god. 1871.

U taj savez došla je Austro-ugarska, kako je mudro kazao jedan austrijski političar — karo i Pilat u vjerovanju. Ona je živila u prijateljstvu i sa Francuzom i sa Rusijom, a Italija, koja bijaše tada finansijsko i politički raztrivena, nije se imala bojati, jer bi bila s njom samom lahko obračunala.

Italija nasuprot naša je u trojnom savezu bogatu odštetu za one žrtve, koje je svojim saveznicom doprinesti imala. Dogotrijanom carinskim ratom, sto ga je vodila sa Francuzom, bijaše gospodarski tako oslabljena, da njoj je silno trebalo izvanski pomoći a da uzmogne urediti svoje državno gospodarstvo. Uredjenjem svojih finansija na teret svojih saveznika, osobito Austro-ugarske, ublažila je strastvenu borbu političkih stranaka i stekla takav ugled i upliv doma i vani, kolikog nije do tada nikada uživala.

Trojnim savezom okoristiše se dakle jedino Njemačka i Italija, dočim je Austro-ugarska monarhija preuzela samo težkih obvezu i velikih žrtava, koje snasaju mučno njezine južne pokrajine.

Taj savez bijaše dakle sklopljen na obranu i zaštitu saveznika u slučaju nавale na jednog od saveznika od susjednih država. Glavna bo njegova ustanova glasi, da se imadi saveznici uzajamno podupirati u slučaju pogibelji od strane ne-saveznika. Ali stvoritelji tog saveza zaharavise — reč bi — na jednu vrlo važnu okolnost, koja bi mogla tečajem vremena nastati. A da bi mogla nastati, kažu nam najnoviji dogodjaji. Ta okolnost tiče se Austro-ugarske i Italije.

Ove dve susjedne države, premda je željezni kanceljar vezao čvrstim vezom jednu uz drugu, ipak ne žive u iskrenom i srdačnom prijateljstvu. Taj nenaravski, prisiljeni vez nije mogao izbrisati starih uspomena, niti je mogao oljerati opravdanog i zajedničkog im nepouzdanja i suparničtva. Uvreda ili nepravdu može se ogostititi, ali ju nije lahko zaboraviti nit dobromu prijatelju. Upravimo li to na stare odnosnje između ovih država i na neprestana izazivanja sa strane talijanskih državljanja, tad čemo si lahko protumačiti zašto neima i nemože biti pravog prijateljstva između njih i zašto razvraća cry nepovjerenje ne samo to umjetno stvorenog prijateljstva, već dapaće isti trojni savez.

Da imade pako između Austro-ugarske i Italije nesporozumjenja, nepouzdanja

i nesuglasja, osvjeđeno je svatko, koji ne sve to malo koristili monarhiji, bude li vjerjete slije raznim izjavom ministara izvanskih posala Italije i Austro-ugarske. Takvom osvjeđenoju dao je izraza dne 9. febra o. g. u sjednici talijanskog senata jedan od najuglednijih muževa Italije, senator i knez Campo-Real.

Uprkos opetovnim i umirućim izjavam — reče senator — koli rimske, toli bečke vlade, pobuduju Italiju i vani, postojeći odnosi između dviju država sve to veću zabrinutost. Koji shvaća stvari s praktične strane, mora priznati, da bi se moglo sva priporna pitanja riešiti s mirnim putem, kad bi to samo Italija lutjela. Prešav zatim na iridentističke splatke u Italiji — reče — da zali, sto se je talijanska vlada toliko puta pokazala pre-slalom a da tim spletakom odlučuo na put stanje.

Ministar izvanskih posala Tittoni odgovorio je odmah senatoru, priznav, da su doista postojala razna priporna pitanja između Austro-ugarske i Italije, ali da je on ta pitanja prošle godine na sastanku u Opatiji sa ministrom Goluhowskim posve uredio. Nu kasniji dogodjaji pokazuju, da ta pitanja nisu uredjena za sva vremena. Mi upozorujemo samo na novije činjenice, koje nemože izvinuti sva europska diplomacija.

Upozorujemo najme na utvrdu gorskih klancaca i popravke tvrdjava, provedene prošle godine na austrijsko-talijanskoj granici u južnom Tirolu; upozorujemo na pojačanje posada u Trstu, Gorici, Gradiški, Tržiču, Tolminu, Kanalu itd., koja su jur

provedene ili se inaju provesti; upozorujemo nadalje na najnovije odredbe re-

darstvene oblasti u Puli glede slike i po-

snimanja tvrdjava, ratnih brodova, arse-

nala itd. te naredbni uprave ratne mor-

narice, da se imade ratnu luku u Puli

jos bolje utvrditi; končano upozorujemo

takodjer na najnoviju osnovu talijanskog

ministra rata Pedotti-a, koji traži ništa

manje od 200 milijuna lira za utvrštenje

sjeverne i istočne talijanske granice proti

Austriji.

Na prigovor bečkih listova, da je ta osnova bezpotreba, svišta, dapaće izazivajuća, odgovara rimski uvraženi list "Tribuna", da je politika bečke vlade himbena i agresivna, te poziva talijansku vludu, da bude budna i oprezna.

Ovako pisanje listova, koji stoje blizu jednoj i drugoj vladi, pokazuje dosta jasno, da ne vladaju iskreni odnosi između Beča i Rima i da se može očekivati i većin zamršaja u nedalekoj budućnosti, uprkos umjetno stvorenom prijateljstvu i savezničtvu — na papiru.

Trojni savez razpast će se sam od sebe, ako ne podje diplomaciji za rukom odstraniti sva ona priporna pitanja, na-rodno-gospodarske i političke naravi, koja u istini postoje između Austro-ugarske i Italije. Ovakva pitanja raduju ne povjerenje i nezadovoljstvo i među iskrenim saveznicima, a kamo li ne te onđe, gdje takove iskrenosti absolutno neima.

Što se tiče oboravanja granice ili uvrštenja tvrdjava, pojačanje posada itd. s naše strane, to nam je opasiti, da će

Izdati svakog četvrtka e-
podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju
epodpisani ne tiskaju. —
neiskrakani ne primaju.

Predplata sa poštarnom stoj-
i 10 K u obc. } na godinu
ili 5 K za seljake } 5 od 250 na
pol godine.
Izvan carine više poštarna.
Plaća i utuje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h., zao-
stali 20 h., koli u Puli, toli
izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se
u "Tiskari J. Krmponić i dr."
(Via Sisiano), kamo neka se
našlovljenju sva pisma i pred-
plate.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom ratača mala "Revuri, u mesecu sva poljubrati". Naroda poslovica.

barun Helfert, konservativac, zakonske ustanove o dualizmu u jednoj i drugoj polovici monarhije ne slažu se posve. Ova polovica ima mnogo veće terete. Prva bi imala imati jednakate; a neima niti takovih, već ima većih nego druga polovica koja nosi manje terete. Uslijed toga se je tako rekuć naravski prva polovica jače razvijala nego li ova u svakom obziru. Razvijala se je jače takodjer uslijed okolnosti, da neima skoro nijedne ustanove u austro-ugarskoj nagodi, koju nije ona strana povredila, dakako uvjek na svoju korist, a na štetu ove polovice. Magjari svih stranaka, idu na to da nas podjarmo. U dualizmu stvorila se je država uz nas; kasnije se je razvila u državu proti nam, a za buduće, po volji Magjara, imala bi biti država nad nami. Magjarski neodvisnjaci zahtijevaju u glavnom dvoje: neodvisnu vojsku i neodvisno carinsko područje. Alako hoće neodvisnu vojsku, onda treba da ju i plaćaju, i da ova polovica ne doprinaša ni novčića za nju, te da prestane dosadanji razmjer kvote za skupne potrebe. Ako hoće neodvisno carinsko područje, onda treba da se preudeši odnosaj Bosne i Hercegovine, pitanje banke, novca i tolike druge stvari. I ako se to imaju učiniti, nek se čim prije učini, nek se ne čeka dok bude to Magjaram najodsjednije. O svem tom nije dovoljno da govori jedan ili drugi govornik kod bud koje debate. Doba govor-a kod shodne ili neshodne prilike je prošla. Položaj zove ne na govore nego na rad, a djela mogu uslijediti samo na temelju odluka napravljenih u užih krugovih. Takav krug bio bi predlagani odbor, ili čak njegov pod-odbor, pošto za sva odnosna pitanja nije pozvan ni nagodbeni ni carinski odbor.

Kod razprave su dosad već sudjelovali na Njemaču razni antisemiti, liberalac Lecher, socijalni demokrat Ellenbogen, Čeh Fiedler, Hrvat Ferri, Slovenac Šuster-Sišić, a govorio je i ministar-predsjednik Dr. Ferri crtao je poglavito stanje nemajgarskih narodnosti u Ugarskoj, kao i postupak magjarskih vlada proti Hrvatskoj.

Izbori u Ugarskoj potzali su kako su vladajući Magjari usutkali sve ostale tamošnje narodnosti. Uzme li se u obzir tamošnji izborni red i postotak koji je kod izbora glasovao, dolazi se do zaključka,

da su izbori izljev volje samo četiri po svega stanovništva. Zastupnici dakle što su izabrani, ne predstavljaju ni izdaleku volje tamošnjih naroda, pa ni samog magjarskog. Obzirona na Hrvatsku iztaknuo je dr. Ferri s jedne strane, kako se je gazio prava Hrvata pod Khuen-Hedervary, s druge kako Hrvati imaju zakon pravo sudjelovati kod nagode sa "Austrijom", te kako se temeljem pragmatičke sankcije, mogu odlučiti i za druge državopopravne odnosa nego li su današnjici. Dr. Ellenbogen upozorio je odlučujuće krugove na to, da nemajgarski narodi u Ugarskoj kao i Hrvati današnja inačica stupaju nego li su godine 1848. Onđa su se borili za Beč a proti Budim-Pest, u nadi da će "Beč od Budim-Pestu stijiti. Sada, premda jih Budim-Pestla tlači, ne more za Beč, jer jih je on za njihova

djela 1848. nezahvalnostju platilo, plaćao vojsku, težko da će se naći kojeg Čeha, i još plaća. Dr. Šusteršić naglasio je u koji bi hotio započeti svoje poslovanje svojem govoru da se monarchija nalazi u s takvim omraženim zahtjevom.

Povodom nastupa svoje nove službe, toga i nepravednoga postupka napravio se je austrijski ministar za zemlju južnim Slavenom. Dr. Fiedler govorio je obranu general Schönaicha vrlo oduševio o nuždi preustroja monarchije. Ministar predsjednik barun Gautsch poljivalo je vojske. On je kazao, da je pitanje o zamiran i trezan ton kojim je govorio jedinstvu ovaj čas prvim predmetom raz-Derschatta. Učinio je to nejako prisiljen, prave. Ovo pitanje je za nas tolika važno, i vidi se je iz svega da bi mu bilo najdraže da toga predloga nebude. Dao je posvećujemo najveću pažnju. Promjena svečanu izjavu da će najodlučnije braniti s gora u ovom pitanju nemože se stalno interesu „Austrije“, i od magjarske nove vlaste čim se sastavi, zahtjevati jasne odgovore na stanovita pitanja.

Razprava o Derschuttinom predlogu još nije svršena. Al već ima svoje posledice. Njegov Veličanstvo putuje danas u Budim-Peštu, i ostali će tamo više dana narodnosti, koje su sjedinjene u vojski, u svrhu razmatranja Ugarske krize. Oprijeće se i s jedne i s druge strane. Magjari će popustiti, jer znaju da njim nikad nije moglo biti bolje, nego li njima bijase u dosadanju odnosa, gdje s jedne strane sišu narode ove polovice monarhije, s druge nemagjarske u Ugarskoj, kao i Hrvate u banovini.

* * *

I netom prošloga tjedna radili su razni odbori. Među njima i legitimacioni. Razpravo je nejake neprotestovane izbore, i dva protestovana iz Galicije. U oba slučaja odlučilo se je, da se imade tražiti izvještaj o njihovih nedokazanih tvrdnjama, na vedenju u protestih. U jednom tih driju slutevama utvrđeno je u protestu, da se je skrutili izbora proveo tajno. Zastupnik Pernerstorfer zahtjevao je, da se imat će izvještiti, i ako se dokaze da se imata istinita, da se imat izbor unistiti. Razprela se duga razprava o tom da li se imat i skrutili obaviti javno ili ne. Zastupnik Conci zagovarao je nazor, da, pošto nije i zakon izričito ustanovljeno, mora i skrutili biti obavljen javno, može biti i javan. Tako i Schöpfer. Razni drugi, načelo dr. Stransky i Hrubý, dokočali su uprav protivno. Oběnitilo se uzimlje, da je izborni čin javan.

Drugečijeg izbora zastupnika ne može se ni misliti. I u zakonu je ustanovljeno da je izborni čin javan. Skrutili je sami dio izbornoga dina, mora dakle i taj biti javan. Kad ne bi imao biti, moralno bi biti izričito u zakonu ustanovljeno. Većina većina odbora izrazila se je za taj nazor.

Na dnevnom redu sjednice toga odbora od 16. t. m. bila je također razprava o izvještaju Plantana i Bartoli - a glede protestovanoga izbora dra. Benatti. Dr. Conci je predlagao da se ne čitu izvještaj obojice izvještitelja, nego neka se razpravi samo neka načelna pitanja. Plantan se je tomu protivio sa svom odlučnošću. Ako si hoće članovi odbora pravu sliku o stvari stvoriti, moraju saznati da sadržaj svih devet povišjeda, i u običe predočiti si cijeli stanje. Predsjednik odbora dieci nazor Plantanov, da se naime mora primiti referat i koresferat, da se pak uzmogne razpravljati načelna pitanja. Pošto je referat Plantanov bio tiskan već marta 1903. i posto je od onda novih članova u odboru predlaže se, da se odroči razprava, dok taj referat dobiti i prouče svi članovi odbora. Plantan se protivi tomu, te upotrebljuje tu priliku da prosveduje najodrešitije proti načinu kojim je sastavljen koresferat. Muogi tomu povlažuju, ali predlog za odročenje se je ipak prihvatio. Predsjednik sa referentima ustanoviti će sjednicu za to samo, jer se predviđa duga razprava.

Politički pregled.

U Puli 22. marta 1905.

Austro-Ugarska.

O namjeravanom preustrojstvu austrijskog ministarstva piše jedan bečki konzervativni list, da se o tom za sada nemože ozbiljno govoriti. Jedino Česi, da bi mogli tražiti, da im se dade u ministarstvu, osim ministra zemljaka, još jedno ministarsko mjesto. To mjesto — kaže spomenuti list — moglo bi biti za sada samo mjesto ministra finansija. Nu u sadašnjem položaju, kadno treba od parlamenta od delegacije tražiti mnogo milijuna za

baš po talijansku na... Hrvate, a htjeli bi učiti pristojnosti prof. Podhorskog, što se je usudio uždrmati im mastne sjedalice i uštipnuti jih za pupak. — Jeste li čui, ljudi, oni oko Žornala su se već tako pogospodili, te boće da diele lekcije pristojnosti, dočim je njihov juče-rašnji članak nešto najnepristojnijega što se može dati.

Pisma o izborim u Puli.

Upozorujemo naše štovano občinstvo da smo priredili treću nakladu knjizice „Pisma o izborim u Puli 1905.“ Upozorujemo paž da je polovica ove treće naklade jučer već raspaćana, te u zalihi imade još malo broj istisaka, te koji želi imati ovu obljužljenu pjesmicu neka se pozuri kupiti je, jer će se i ona brzo rasprodati a nećemo moći više prirediti daljnju nakladu pošto je slogan iste već razložen. Ciena pjesmici je kao i prije to para.

Godišnja skupština Sokola u Puli. U nedjelju dne 2. aprila tek. god. u 3 sata poslije podne obdržavat će se godišnja redovita glavna skupština Prvog Istarskog Sokola u Puli u društvenim prostorijama. Članovi se umoljavaju da prisustvjuju čim brojnije ovoj skupštini.

Zadnja sjednica odbora biti će u četvrtak dne 23. o. m. u 8 sati na večer na koju se braća odbornici ovime pozivaju.

Vojnička stavnja u Puli.

Dne 20. tek. započela je u našem gradu vojnička stavnja. Prvi dan bili su pozvani mladići stranci koji staju u području občine Pula; utorak su se predstavili oni koji su pripadnici mjestne občine Pula; sreda 22. tek. bili su pozvani mladići iz občine Vodjan; danas oni iz občina Kanfanar, Svetvinčent i Bal, a sutra 24. tek. mladići iz mjestne občine Barban.

Hrvatima je dozvoljeno fotografirati.

Nedavno je izdalo vojno zapovjedništvo u Puli i c. k. redarstveno povjereništvo naredbe, kojima ograničuje odnosno zabranjuje fotografiranje u području občine puljske. Takvu naredbu priljepljeno je c. k. redarstveno povjereništvo po uglovima grada Pule i u hrvatskom jeziku.

Nupo oko, gdje živi izključivo naš hrvatski puk, pribijeni su takovi oglasi na drvenim pločama samo u talijanskom i njemačkom jeziku.

Što to znači? To znači, da se onim oglašima upozorju stranci Talijani i Beč srbski ministar finančnici Paču radi zaključku državnog zajma. Nu taj zajam neće se u Beču obaviti, te će se ministar vrati u Biograd i tamo će se istom odluci, da li i u kojoj veličini imade se zajam sklopiti. Međutim obaviti će se pokusi sa pucanjem topova, i to početkom aprila u Kragujevcu. Pri tom će sudjelovati Krupova i Schlesiderova tvornica svaka s jednim topom, zatim Škodina tvornica i ranjska tvornica kovina. Vrednost topova, koje će se naručiti, iznosiće 20 milijuna kruna.

Rusija.

Radi dosadašnjih neuspjeha u ratu sa Japancima oduzela je Ruska vlada vrhovno zapovjedništvo generalu Kuropatkinu, povjeriv isto njegovom drugu generalu Linjeviću.

Nakon posliednjeg grozognog sukoba kod Mukdena povuklo se je Rusi napravno Tjelinu, kamo ih slijede Japanci i gdje se neće moći uzdržati zbog japanske premoći.

Ruske novine pišu, da je car Nikolao dao nalog, da se priprevi za rat i odmah mobilizacijskih 400.000 momaka, koje će se odpraviti čim prije moguće na ratište. To bi imao biti dokaz, da Rusija ne misli na pregovore gledi mira, već da će nastaviti rat tako dugo, dok ne izvojije konačnu pobedu.

Pokoj vječni.

Nesto statistike iz Premanture.

U prešloj godini 1904 rodilo se je u Premanturi 92 dejce i to 57 muških i 35 ženskih; umrlo je u svemu 21 od kojih 12 muških a 9 ženskih; ozelenio se pak 25 pari. Cielo selo Premantura broji preko 2000 duša.

Vojnička glazba.

Od sada unaprijed do nove odredbe počet će vojnička glazba ispred štopskog palata i u perivoju Sv. Polikarpaigrati u 4 sati po podne.

Nova učvršćenja Pule. Ministarstvo rata odlučilo je još bolje učvrstiti ratnu luku Pulu. Sagraditi kani širokim molom otok Brioni sa tvrdjavom Lous na kopnu tako, da će biti ulaz u luku zatvoren sa južne strane. Trošak za to gradnje preračunan je na 6 milijuna kruna.

Lošinjski kotar.

Večernja zabava u Malom Lošinju. U prošlom broju izostavljeno je u izvještaju o lošinjskoj zabavi pomuntom imenom gđe Karmele Bonicioli, koja je također uživila svoj trud i vještina, da zabava od 5. ožujka t. g. dobro uspije. Spomenuta gospojica jest od više godina revna blagajnica podružnice družbe „sv. Cirila i Metoda“.

Sa českih zagrada. Neznam kako da otpočnem, premda me pamet ne ostavlja, kako je pamet ostavila one u času malnog preuranjene veselje. Al o čemu je govor? — Strpi se brajne, poslužit te želim, poslušat samo, kajat se neće!

Znat, ako još neznaš, da česki koljnovici (patres conscripsi) uživaju povlašćie, da utječu u izbor župnika — dašto uvijek, u granicama dozvoljenim po Božjem i crkvenom pravu. Nu što njima zakon, što njima pravo, htjeli bi oni, da sve im daju na ljevak, košta je lješa baš u ovom stvari ista milostiva, amalgazovana od istog vodiča kožnatog porječja, kojega za cijelo ide zamjerno mjesto u krugu izigrane klike, te je tako česko župničko pitanje došlo na stol vrhovnog sudišta i ovo je izreklo zadnju riječ dne 23. pr. m. oko 3½ sata jutrom.

Tko da opise neustrpljivost, kojom se je u Cresu očekivao prvi glas po svršetku parnice i nikakvo čudo, jer zanimalo je to i naše, a i one pod devizom „osar tutto“. Prvi je glas stigao tamo negdje oko 3½ po podne, pa da vidis Koljenovića na čelu im kapobanda, rekao bih ostavila ih pamet od veselja, a ako s nama čulis, izrod bi bio, naši su kraći rukavi.

Prvi se čin opitog veselja odigrava u odajama kapobande.

Powisli brate, kako kolati oči, srce mu se siri, a pamet mu se zaustavlja u misli lovov vjenca, kog će mu oko čela oviti vjerna družina za pobjedu časnu. Dozivje odmah svog glavnog pobočnika. Ovaj ne буди lijep, man se približi, nato će prvi: Beppo venji qua che ve mistro un altro trijona della nostra comun. Possibile, bio je upit, nu črjak ti moj odgovora i ne čeka, već pogradi papiricu, ostavlja kapobandu ko pomanjan leti ujedno sa raspikucom Testa de Cappuzzi i s malim Pavukom kamo? Svoj sinu! Drugi čin. — Sine, uzdanico moja, tako će črnjak, al tu ste i vi (jednom viseskolcu) radostno vam donosim vijest, nude čitajte i mene pokrijepite u veselju, jer tudeški neznam, a vi ste slobodni gradjani, ljudi školani, bećlige, insbručani i genervini ali uvjek naši dobrini, dobrski šklikutasi.

Pomanjno pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju.

U trećem pak činu vidiš već sabrane njekoje mudrje oce u občinskoj sgradi ili kako bi Gule reklo: „Rocea d'italianita“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednicu i daljnje, večernje veselje — i ovdje je konac drugomu činu, međutim brižni Kojou već vrši svoju. Pomimo pograde papiric, pročitaju na dušak, ushit veselja sinu im licem, a zaključak bio je „vinta“. Črnjacina i Testa de Cappuzzi se odmah povrati k kapobandu, jer trebaše, da se dogovore za nedolčenu sjednic

nestašno dijete gurne sa prizora zadnjeg poda, koji, kad srećno stigne na te, postane malakao, i vjeruj, tako bijase i našim koljenovičima. Pokunjene šije vrati se svojim kućama, a naše veselje biti će krasnijim episodama.

Fazan bekne

Sve se, lekne

Gule huknu

Sve umuknu...

Zupničko je pitanje riješeno i cresski će puk do par dana imati župnika, vredna, čestita, potekla iz naroda, da za narod živi.

To je u redu, a bio to prvi korak u pobjedi prava, za koga zaredali drugi, a Tebi dični kanonice — Fec sit Deus na mnogu.

Voloski kotar:

Kastavsko postalište. Već odavnina učestalo su jedna: za drugom: svakojak težbe proti neredu na ovdješnjoj posti,

(dotično proti majstorici gdjici Guerrato) pojedinci prituživali su, ali kao da rekli sve to ništa ne koristi, ne znamo da li oblasti sto proti tomu poduzeš, samo znamo, da se nasa (gdjica) majstorica još i uvek bani pred gradom i kao da svima poručuje: činite vi svi što ćete i kako ćete, ja ču i nadalje što i kako hoću, pa sta ćete mi!

Zalihote, a doba bi bila, da se tomu paševanju stane jedan put na rep.

Nećemo se upustiti u malenkosti, kojih bi se sijaset i u velike nabralo, nego ćemo se takutiti samo glavnoga, u čemu je stvar već do vrlunca dospijela, ustreba i u potankosti, evo nas pripravnih iznajeti je sve na, vidjelo, glavno je listonosu.

Dvije su tomu godine — biti će — bio jo listonos do tada mladić, koji je obavljao svoj posao na podpunu naše zadovoljstva. Nezna se zašto, mladić bi taj odpušten, inač po prilici toga dvije godine, od onda se redaju, niču naši listonosi ko posijani svaki mjesec dana jedan za drugim. Pa kaku su to poslovac, djeca od dvanaest do petnaest godina, koja svačak nisu sa taj pozicijom. K tome se svačak toliko mijenjaju, kažu, da im majstorka daje premale place. Unosna kako je naša pošta, morala bi da imade stalnoga za to prilagodnog listonosa, koji će znati vršiti Šta treba i kako treba, a da se za svaki hec i kaprič svaki hip ne mijenja.

A dogadjalo se više put, i to, kada nebi koji dan već bilo običnoga dječka, letihi bi kojekakva djeca po kućanju i ispod desete godine, pa bilo cejladi još i mladje, stariji škola jošte ne polazi. Od kuda i zasto to na jednom nitku, neznamo, jedno bi nosilo u jednu kuću, drugo u drugu, treće itd., a povjerivši jednome takvih droje i više pisama, Šta dijete znade, došlo pismo jednoga u ruke drugoga, ovog u trećega. Xovo bi donesenio Ynu, Wovo Zu, twoje meni, moje tebi itd.

Ima li to vječno trajati, neće li to jednom svršiti? Tko je zvan u tome da se krene? Tuže privatnika ne koriste, Šta onda?

Občinsko glavarstvo čuje i znače za te i me svakojake prituže proti takvu neredu, nije li ono zvano, da kao oblasti ustanove, te u kompetentnih oblastnih poskrbi za bolji red. Očekujemo!

Bratovščina hrv. Ijudi u Istri*. Antonij ud. Lorenc u Kastru, za počasti uspomenu bratovčede joj Eugenije Grosman, darovala 10 K. Isto tako za podcasti uspomenu blagopokojne Eugenije Grosman, supruge odnosno majke, darovala obitelj Grosman 10 K.

Parobrod »Meteor«.

Stigao je u Opatiju parobrod družtva Hamburg—Amerika Linie «Meteor» — prekrasan yacht, dodijeljen odlicu za zavrsnu putovanju. Taj se je parobrod sa neko 360 izletniku dotakao raznih mesta na obalama sredozemnoga i drugih mora. Među ostalima pristao je u Mletke, Trst, Opatiju itd.

Na odnosnom je programu osobito ljepe nastupanje naša Dalmacija, čime je stranicu izletnicima pružena prilika, da se upoznaju s krasotama one naše zemlje.

Pazinski kotar:

Iz Pazina pišu 6. o. mj. U zadnjim brojevima Vuseg cienjenog lista čitali smo od raznih strana istre dopisa o skupština i zabavama, Što su ih držale podružnice sv. Cirila i Metoda. U Pazinu je takoder bila skupština muževa podružnice dne 19. februara. Cudimo se!, da Vam nije nitko do sada o tom pisao, nu ni

mi nećemo Vam sada o tom mnogo pisati, nego jedino spomenuti, da smo izabrali dva staru odbornika, i to predsjednikom, g. prof. M. Žgablića, blagajnikom g. uč. pripraviteljem P. Matanića, a tajnikom g. uč. pripraviteljem J. Bačića.

Dne 2. o. mj. priredila je ovdješnja omladina domaći ples u prostorijama Hrv. Čitaonica*. Odmah u 8 sati počeli su dolaziti izvanjski prijatelji, te su za gol sat bile punе puncte prostorije, u kojima se je već živo plesalo. Još već živahnost zavlada među omladinom, kada se je započelo plesati po starom dadacem načinu plesanja — pod „mehnići“. Vrlo je veselilo, što je kod plesa sudjelovala i hrv. pažin. inteligencija. Vrhunac odusevljjenju postiglo se nakon predstave „Na policiji“ od Rubese i komičnog predstavljanja g. Vodopivec. Plesali i pjevalo se do same zore. Nadamo se, da ovaj prvi ovakav ples, ne će biti zadnji:

Dne 4. o. mj. priredila je čitaona zabavu polovicu na korist „Dječkog zavoda“, a polovicu na korist čitaone Raspovista, a polovicu na korist čitaone Raspovista, red ove zabave bio je ovaj: 1. „Blijedi mjesec, pjeva mjesoviti zbor. 2. „Djevojčica svome rodu“, krasnoslovna gdjica M. Jurdana. 3. „Slante zvjezde“, dyopjev, pjevaju edjice M. Gomšek i M. Wrischer. 4. dr. Müller, predstava. 5. „Golubice biela“, pjeva mjesoviti zbor. 6. „S velebiti klik se ori“, pjeva mjesoviti zbor. 7. Returni, od Nedveda, soprano solo, gdjica V. Pilat. 8. Ples.

Naprijede moramo istaknuti, da su na ovoj zabavi, prvi put stupile gospodice i pjevaci pred občinstvo, i da je upravo svih iznenadilo onaj milozvučni pjev naših djevojaka. Poslije prvog komada nastalo je živo plesanje i ovo plesanje je trajalo do konca zabave. Bile su prisiljene opetovati sve komade. Osobito živo održavalo se nakon solo-pjeva gdjice V. Pilat. Svi predstavljači i predstavljajuće odigrali svoje uloge majstorski, te bijahu nagrađeni pjeskom i odobravanjem. Osobito se je istaknuto u svojoj uloci g. J. Bačić, a razumjelo se da nije zaostao u svojoj uloci ni Vodopivec, koji nam je već do sada bio poznat. Zatim se razvio živahan ples, koji je potrajao do bijela dana.

Nā mesopustni utorak priredila je opet čitaona svoj ples s domaćom zabavom. Mora se priznati, da je sadašnji odrbor čitonce počeo ozbiljno raditi oko naprednosti naše čitaone. Za ovo njegovu nastojanje i još nekojih drugih osoba, bit će im zahvalni svi pazinski Hrvati. Ovim smo Vas g. uređenje izvestili u kratkim crtama o našim zadnjim zabavama, a tko zna bolje, radi mu polje!

I opet o školi u Sušnjevici: Opazka, što ju je vrlo uređinjivo „N. S.“ podstavio na „dopis“. Zašto se ne otvara škola u Sušnjevici? ne odgovara bližnjicom stajnju stvari. Imaju učitelja i na pretek, ali koji bi bio namjestiti ga, ne može, jer drugi ne daju. Iz Hrvatske prijavile se tri učiteljice su odličnim svodžzbami za ovo mjesto, a ima još i jedan raspolaživi učitelj, a i petogodišnji bi se vrlo lakši dobiti; to je i previše učitelja za jedno razrednicu u Sušnjevici. No ni naše pravo tražiti ćemo dobiti, dok se stvar povoljno ne riješi.

Franina i Jurina.

Fr. San ti tekel da canta ben chi canta l'ultimo.

Jur. Pak će?! Je cesagod novoga? Ti si vavik kavran delle calive nove. Kantaj dunka neka cujem ta tvoj a solo.

Fr. Až horne ni tu a solo ne, nego ih je bilo više; njih ki su kantali i duett, i terzell i quartett, ali kantajuće su zgubilli intonacioni pak su učinili jeden soleni flaksator. — Spominjaju se od one gueri ka je durala za dva tri leta od strane naših vlastela proti biskupu radi Pelvana, od Cresa? Ben, sada li je brate puknule, e nonche ze più remisione.

Jur. Dunke su finalmente dobili vlasteli zac su sempre kantali: ch! ghe la gavemo calumā tre volte.

Fr. Da, da dobili su, ma za malo minut.

Jur. Kakò to?

Fr. Ah vi. Prišel ti je s Vieni jeden Telegraf, ma ne tudeski. Naš Gule, kia zna tudeski, kako je kinezki, a pretendi da zna, potel je lejt. A kada je fini završnici: Vitoria, Vitoria i slaktom je potel merit contra kuće Turata govorē: e questo ſe el quarto e ultimo passaſsijo p. de Cuco. A drugi za njim delali su istesso i gorvorili: ciapa te lo, ciapa te lo, ti e tutti i Cuki.

Jur. Ma! ce su to besedi od avita cultura? Fr. Eh! nezna u drugaceje, ma su njim prisile; zač jeden od njih ki je boje zakapil reče: ma siori, mi me par che ſe tutto el contrario. A naš Gule srđito se ždere nanj i reče: Taže la, vu no sare niente.

Jur. Tu je moralna bit vratja komedija!

Fr. I dorala ti je dokle nisu zvali nekoga Fazana da im stumaci telegraf. On ga lati u ruke, procita ga i gledajuć naoko prijatelje reče: Oh, diavolo! la se ciara: Turato ga vinto.

Jur. Viši ti vrati viš! Dobro si ti rekeli da će veselje durat malo minutti.

Fr. Ma sen ti još govoril da canta ben chi canta l'ultimo.

Jur. I pravo si imel! pak je farša finila.

Fr. A nakon tri ure, prišel je telegraf s Vieni u fervarskom zajiku, u kom je cisto i bistro da je Turato dobil, a vlasteli s velikom mukom i gorkost srecu morali su retirati sve pasaze.

Jur. Dobro im stoji.

Razne primorske vesti.

Vesna slavnost u Beču. Dne 15. marta u večer priredio je navlastni odrbor, komu bijaše duša Jakob Pukl, svečanost 150 godišnjice junaka i učenjaka Jurja Vege, u prostorijah „Zur Post“ u Beču. K svečanosti došlo je ljudi, ali ne koliko bi bilo moglo. Bijas je prilično zastupnika ne samo Slovenaca i Hrvata, nego i Čeha, Poljaka i Rusina. Doslo je i viši časnitski vojske. Dr. M. Ploj, kao začastni predsjednik odrora, pozdravio je prisutne zgodnim rječima. Slavnostni govor imao je Dr. A. Ferjančić. U govoru priječao je kratak životopis svečanoga Jurja Vege, rođio se je 1754. od seljačkih roditelja u Kranjskoj. Bio je učenjak matematičar prvoga reda. On je početnik logaritma. Odlikovan se je u raznih bitkah, ne po učenih šablona, nego po svojoj pojedincu. Razmjerno mlad popeo se je do podupravnikova i dobio red Marije Terezije, a s njim i barunat. Svešto je svoj život u tekućem Dunavu. Misli se, da su ga lopovi orobili pak u vodu bacili. Bile mu je tekar 48 godina. Malo preudri ali krasan bio je program koncerta. Pjevao je muziki i mjesoviti zbor, i pjevala je sama gospodica Marijanica Zuerzlikarova, i sam Janek Jež, svi upravo umjetno. Uznesao je pak kvartet na guslach, u kojem je bio takozjeli prvi violinista bečke opere Slovenske Karla Jeraj. Koncertirala je nadalje glazba pjevačke bosanske pukovnije br. 4, te je igrala skoro same slavenske komade.

† Rikard Camber. Prasloga čedna premijuna je u Trstu nakon kratke bolesti vlastnik i izdavač protulidovskog lista „Il Sole“. Pokojni Camber bio je rodom sa otoka Brač u Dalmaciji, te se još kao pravnik pruhraju hrvat, narodnoj stranci.

God. 1886. preselio se je u Trst, gdje je dulje vremena vršio službu kaznenog branitelja. Kasnije sudjelovao je u uređenju raznolik listova, dok nije ustrojio list „Avanti“, pak pošto mu bijaše taj zabranjen, list „Il Sole“. U tim listovima napadao je žestoko židovsko-liberalnu stranku u Trstu i u obecu u Primorju, kojoj je zadao težki udarac. Umro je u mučevnu dobi od 52 god. Njegova stranka priredila mu je krasan sprovod. Počinio u miru!

Listnica uređništva i uprave.

Gy, dopisnikom „Tonkin“, „Anticin“ itd. izvoleli slati ravno u Trst. Primatićem rado, ali sastavci Vasi moraju biti objektivni, istiniti i nikoga vredjajući, jer su nam mrzke kavge, prepri i svaki razdor. Da ste nam zdravo!

Gosp. dopisniku Učkar: Vašega nije pošlo ništa u koš, već čeka na red. Preporučamo se za buduće i da ste pam zdravo!

Objava.

Veprinacko društvo za štednju i zajmove registrana zadruga na ograničeno jamčenje pozivlje u smislu § 35. zadružnog ugovora zadrugare i prijatelje na II. redovitu glavnu skupštinu, koja će se obdržavati u nedjelju dne 2. aprila 1905. na 4 sala poslije podne u društvenim prostorijama u Veprincu. uz slijedeći dnevni red:

1. Izvješće upraviteljsva;
2. Izvješće nadzornog odbora;
3. Odobrenje računa za god. 1904.;
4. Izbor upravnog odbora, nadzorničta i obranitčkog suda;
5. Motabitni predlozi.

Veprinac, dne 21. marta 1905.
Upraviteljstvo.

Novi prijatelj u Trstu!

Svoj k svomu!

Podpisani časti se objavili poštovanom občinstvu, da je otvoren u Trstu gostonu pod imenom:

Trattoria alla Botte d'oro

Via della Fontana Nr. 10 ili Via Corso Nr. 27
U TRSTU.

Preporučam svoj braći Slovencima i Hrvatima moju izvrstnu domaću kuliniju i dobra razna dalmatinska i istarska vina.

U mojoj gostionici dati su veoma rado koristne upute onima koji putuju u Ameriku, jer sam tamo boravio više godina te poznam dobro te krajeve a ujedno sam poznat sa ovdešnjim agentima.

Preporučujem se mnogobrojnom posjetu, bilježim s odličnim stovanjem

Gajo Bonifatić iz Baške nove gostoničar.

Ispiti usposobljenja za pučke i gradjanske škole počet će pred ispitnim povjerenstvom u Kopru dne 8. maja ob 8 sati prije podne. — Odnosne molbine imadu se uložiti do 22. aprila.

Istarska Posuđilnica u Puli

Prima zadrugare, koji uplačuju zadružni dielova jedan ili više po kruna 20.

Prima novac na štednju od svakoga, ako i nije član istoga 4½ % kamata čisto bez ikakvog odbitka.

Vraća na štednju uložene iznose do 400 K uz odkaz od 8 dana, iznose do 1000 K uz odkaz od 14 dana u tuko i veće iznose ako se nije kod uloženja suglasno ustanovio veći ili manji rok za otkaz.

Zajmove (posude) daje samo zadragarem, i to na hipoteku ili na mjenice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati svaki dan od 9—12 sati pr. p. i 3—7 sati od 9. do 12. jula i avgusta mjeseca od 9—12 prije podne.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se u Clivo S. Stefano br. 9, prizemno desno, gdje se dobivaju pobliže informacije.

Ravnateljstvo.

